

Görünmez Yıldızların Ressamı

Yavuz DEMİRKIRAN

Görünmez Yıldızların Ressamı

Yavuz DEMİRKİRAN

Uykulu Willowmere kasabasının yukarısındaki yüksek bir tepede, Clara adında bir kız yaşırdı. O bir gökyüzü ressamı çırağıydı ve her sabah, uzun, ince boya fırçasını kulağının arkasına sıkıştırıp en yüksek merdivene tırmanırdı. Çalışırken kıvırcık koyu kahverengi saçları iki topuz halinde zıplardı. Clara yıldızlar boyardı—ama herhangi bir yıldız değil. Sadece kendisinin görebildiği görünmez yıldızlar boyardı. 'Bir gün,' diye fısıldadı, 'parlayacaklar.'

Clara, paçaları kıvrılmış gök mavisi bir tulum ve üzerinde boya lekeleri olan hardal sarısı bir önlük giyerdi. Yanaklarında gerçek yıldız tozu gibi parlayan minik gümüş çiller vardı. Ustası Yaşlı Usta Lu, bildiği her şeyi ona öğretmişti. 'İyi işler çoğu zaman başlangıçta görünmez,' dedi, yuvarlak pirinç gözlüklerinin ardındaki gri gözleri sevecendi. 'Sabır, küçük ressam. Sabır.' Clara başını salladı ve kolları yorulsa bile boyamaya devam etti.

Her öğleden sonra, Clara'nın arkadaşları Mira ve Theo onu izlemeye gelirdi. Yüksek siyah at kuyruklu ve ön dişleri aralıklı gülümsemesi olan Mira, kanvas çantasında atıştırma malzemeleri getirirdi. Ters taktığı mavi kasketiyle Theo sık sık şaka yapardı: 'Kimsenin göremediği şeyi neden boyuyorsun?' Clara sadece gülümser ve fırçasını yeniden boyaya batırırdı. Parlak gün ışığında görünmez olan kıvrımlı desenler ve pırıldayan noktalar boyardı. 'Göreceksiniz,' dedi yumuşak bir sesle. 'Sadece bekleyin.'

Mira başını yana eğdi. 'Clara, seni haftalardır izliyoruz. Gökyüzü boş görünüyor.' Theo çimenlere yayıldı, kum rengi saçları tutam tutam dikilmişti. 'Evet, zamanını boşa harcıyorsun!' Clara'nın kehribar rengi gözleri sakın kaldı. 'Usta Lu, iyi işlerin çoğu zaman başlangıçta görünmez olduğunu söyler.' Ufka yakın küçük bir yıldız boyadı. 'Zamanımı boşa harcamıyorum. Güzel bir şey yapıyorum—sadece henüz göremiyorsunuz.'

Theo güldü ve gözlerini devirdi. 'Görünmez yıldızlar mı? Bu çok saçma!' Mira onu dürttü ama o da şüpheli görünüyordu. Clara'nın yanakları kızardı ama fırçasını hareket ettirmeye devam etti. Bir ışık nehri gibi görünen uzun, kıvrımlı bir yıldız çizgisi boyadı. 'Belki de saçmadır,' diye itiraf etti. 'Ama ben buna inanıyorum.' Boya fırçasını kulağının arkasına sıkıştırdı ve merdivenden indi. 'Bu gece geri gelin. O zaman anlayacaksınız.'

O akşam Clara tek başına tepeye geri koştu. Gökyüzü maviden pembeye, sonra koyu mora döndü. Merdivenine tırmandı ve bekledi. İlk gerçek yıldızlar tek tek belirdi—soluk ve uzakta. Clara nefesini tuttu. Sonra yavaşça, boyalı yıldızları parlamaya başladı. Hayal ettiğinden daha parlak bir şekilde ışıldadılar ve pırıldadılar. 'Ah!' diye soluk soluğa kaldı. 'İşe yarıyorlar!' Kalbi sevinçle çarptı.

Aşağıda kasabada, Mira akşam yemeğini bitirirken penceresinden garip bir şey fark etti. 'Anne, bak!' diye bağırdı. Gökyüzü desenlerle doluydu—daha önce hiç görmediği kıvrımlar, spiraller ve pırıldayan şekiller. Çantasını kaptı ve dışarı koştu. Theo zaten oradaydı, ağzı açık kalmıştı. 'Bunlar... Clara'nın yıldızları mı?' diye fısıldadı. Gökyüzü ışıkla dans ederken hayretle baktılar.

Mira ve Theo tepeye kořtu. Clara merdiveninde duruyordu, boya fırçası havada, son dokunuřları yapıyordu. 'Clara!' diye bağırdı Mira. 'Yıldızların! Muhteřemler!' Theo bir ışık spiralini işaret etti. 'Bunu nasıl yaptın?' Clara ařağı indi, sarı önlüğü yıldız ışığında parlıyordu. 'Onları her gün boyadım,' dedi. 'Her zaman oradaydılar—sadece řimdiye kadar görünmezlerdi.' Kehribar rengi gözleri pırıldadı.

Yaşı Usta Lu, minik yıldız tılsımlı ahşap esasına yaslanarak geldi. Gökyüzüne gülümsedi. 'Görüyor musun?' dedi nazikçe. 'Sabır ve sıkı çalışma, başlangıçta kimse fark etmese bile harikalar yaratır.' Mira, Clara'ya sıkıca sarıldı. 'Senden şüphe ettiğim için özür dilerim,' dedi. Theo ayaklarını sürüdü. 'Ben de. Zamanını boşa harcamıyorsun—büyü yapıyorsun!' Clara güldü ve yukarıdaki yıldızlar sanki karşılık verir gibi pırıldadı.

O gece bütün kasaba görmeye geldi. İnsanlar gökyüzündeki güzel desenleri işaret edip hayretle soluklandılar. Clara'nın yıldızları dev, parlayan bir çiçek, sonra zıplayan bir balık, sonra dönen bir galaksi oluşturdu. Çocuklar sevinçle bağırdı, büyükler hayranlıkla fısıldadı. Clara arkadaşlarıyla birlikte durdu, boya fırçası kulağının arkasında, sıcak ve mutlu hissediyordu. 'Söylemiştim,' dedi. 'Bazı şeyler sadece zaman alır.'

Ertesi sabah Clara yine merdivenindeydi, yeni görünmez yıldızlar boyuyordu. Mira ve Theo boya kutuları taşıyarak ona katıldı. 'Yardım edebilir miyiz?' diye sordu Mira. Theo sırtı, ters kasketi hafifçe yan yatmıştı. 'Biz de büyü yapmak istiyoruz!' Clara'nın yüzü aydınlandı. 'Elbette!' Onlara fırçalar verdi. 'Ama unutmayın—sonuçları hemen göremeyeceksiniz.' Başlarını salladılar, sabırlı olmaya hazırıldılar.

Bütün gün üç arkadaş boyadı. Mira bir kolye gibi görünen bir yıldız çizgisi çizdi. Theo, Clara'yı güldüren büyük, yalpalı bir yıldız boyadı. Yaşlı Usta Lu aşağıdan izledi, gümüş sakalı güneşte parlıyordu. 'İyi işler çoğu zaman başlangıçta görünmez,' diye tekrarladı. 'Ama zamanı gelince herkes için parlar.' Clara gülümsedi, gümüş çilleri ışığı yakaladı.

Gece tekrar çöktüğünde gökyüzü eskisinden bile daha güzeldi. Clara'nın yıldızları Mira'nın ve Theo'nun yıldızlarıyla karışarak yeni desenler oluşturdu—dans eden bir ayı, yelken açan bir gemi, dostça bir ay. Kasaba her zamankinden daha yüksek sesle tezahürat yaptı. Mira'nın aralıklı dişli gülümsemesi genişledi. 'Başardık!' diye bağırdı. Theo yumruğunu havaya kaldırdı. 'Şimdiye kadarki en iyi görünmez resim!' Clara ikisine de sarıldı. 'Takım çalışması yıldızları daha parlak yapar,' dedi.

O günden sonra Clara asla yalnız boyamadı. Mira ve Theo da gökyüzü ressamı çırağı oldular. Sabrın ve sıkı çalışmanın tohum gibi olduğunu öğrendiler—onları ekersin, sularsın ve beklersin. Bazen çiçekler en beklemediğin anda açar. Yaşlı Usta Lu öğrencilerini gururla izledi. 'Gökyüzü sizin tuvaliniz,' dedi. 'Kalplerinizle boyayın, bütün dünya görecek.'

Yıllar sonra Clara büyüdüğünde Willowmere'in Gökyüzü Ressamı oldu. Yeni çıraqlara aynı dersi öğretti: değerli işler her zaman hemen takdir edilmez. 'Görünmez yıldızlarınızı boyayın,' dedi onlara. 'Bir gün geceyi aydınlatacaklar.' Ve aydınlattılar—her seferinde. Kasaba, bütün gökyüzü pırıldayana kadar kimsenin göremediği yıldızları boyayan kızı asla unutmadı.

Ve eęer bir gn gece gkyzne bakıp sizi glmseten bir desen grrseniz—bir kıvrım, bir pırıltı, dostęa bir Őekil—belki de bu Clara'nın yıldızlarından biridir, hl parlıyordur. Unutmayın: iyi iŐler ęoęu zaman baŐlangıęta grnmez. Sabırlı olun, nazık olun ve hayallerinizi boyamaya devam edin. Evrenin onları tam zamanı geldięinde grnr kılmanın bir yolu vardır.